

„DEKALOG” SPOTKAŃ – CZYLI O CZYM WARTO PAMIĘTAĆ

W grupie dzielenia odkryjesz, że jesteśmy narzędziami Bożymi, że Pan Bóg mówi do nas poprzez innych; uświadomisz sobie, że nie jesteś zupełnie sam, że jest jeszcze ktoś, kto ma doświadczenia podobne do Twoich własnych. Dzielenie się jest szkołą miłości – ja daję siebie innym i uczę się słuchać innych oraz przyjmować ich takimi, jakimi są. Wypowiedź drugiej osoby nie jest ani dobra, ani zła, jest po prostu jej przeżyciem. Pamiętaj, że tak jak Tobie, tak i innym nie zawsze jest łatwo podzielić się. Nie musisz mówić wszystkiego, ale to co mówisz powinno być prawdziwe i według Ciebie ważne.

Spróbuj też spojrzeć na spotkania w grupie dzielenia, jak na wydarzenie, które może skrócić Twoją drogę do nieba, stać się pewną formą czyśćca. Przecież zawsze kiedy stajesz w prawdzie i ze skrucą oddajesz to, co nie było Boże w Twojej codzienności, przybliżasz się do Boga. Czyż nie warto skorzystać z takiej okazji?

Świadectwa wypowiedziane są darem dla osób z konkretnej grupy dzielenia i nie mogą być przekazywane poza grono słuchających.

1. Przygotuj się modlitwą, bo potrzebujesz Maryi, pełnej łaski, Tej, która najpełniej otwiera nas na działanie Ducha Świętego, na miłą obecność Boga.

2. Trwaj w modlitwie i zawierzeniu przez całe spotkanie – to przecież sam Pan Bóg przez Maryję otwiera nasze usta do mówienia, uszy do słuchania, serca do prawdziwego spotkania z braćmi. Modlitwa może zabrzmieć głośno – jako część Twojego świadectwa.

3. Zabiegaj o atmosferę wyciszenia, skupienia, dyskrecji i otwartości.

4. Szanuj innych. Nie narzucaj innym własnego sposobu myślenia, przeżywania, ani poglądów.

5. Słuchaj innych. Wystrzegaj się postawy doradcy, nie miej ambicji rozwiązywania komuś jego problemów, czy wykładania teologii i moralności.

6. Nie sądz innych. Unikaj dyskusji, krytyki, polemik, osądzania czy moralizowania, przyjmuj innych takimi, jacy są – tym zachęcisz ich do dzielenia się szczerze doświadczeniem wewnętrznym.

7. Mów o Bogu w Twoim życiu. A jeśli nie wiesz, co powiedzieć, potraktuj to, jako szczególną zachętę, którą Pan kieruje do Ciebie – zachętę do modlitwy, spowiedzi, adoracji.

8. Mów za siebie i konkretnie. Unikaj sformułowań ogólnych typu: „my”, „ludzie”, „oni”, czy bezosobowych jak: „trzeba”, „powinno się”, „należy”, „wiadomo”, nie komentuj przedmówcy, trzymaj się tematu spotkania.

9. Nie bój się chwil dłuższego milczenia – dla kogoś mogą one być potrzebne do modlitwy, przemyślenia problemu, oceny siebie, podjęcia decyzji.

10. Kończąc modlitwą, spodziewaj się, że Pan Bóg rozwinie temat spotkania poprzez kolejne zdarzenia i sytuacje.